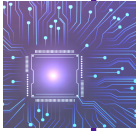

LA ROSADA

OBRA DEL CANÇONER POPULAR DE CATALUNYA

Materials. Volum XV. p. 184-185

MISSIÓ a la Frontera Catalana d'Aragó, la Ribera del Segre, les Garrigues i la Baixa Segarra, del 19 de juliol a l'11 de set. de 1932

RECOLECTORS: **Joan Tomàs** (músic) i **Joan Amades** (folklorista)

INFORMANT: **Teresa Miró i Martí**

RECOLLIDA A: **MAIALS** (1932)

116!

u. na mi-nyo-na de Reus

fi-lla de molt bo-na ca-sa per a-

nar-se'n a ba-llar, siem-po-

sa del pin-po - lla-da o-li. ca.-

Massot i Muntaner, Josep (2005). *Obra del Cançoner Popular de Catalunya. Materials XV*. Barcelona, Publicacions de l' Abadia de Montserrat.

LA ROSADA

Tradicional catalana

Recollida a Maials (Segrià) - 1

♩ = 116

U - na mi - nyo - na de Reus, fi - lla de molt bo - na
ca - sa, per a - nar - se'n a ba - llar se'n po -
sa molt pim - po - lla - da, o - le - ià.

Una minyona de Reus
filla de molt bona casa,
per anar-se'n a ballar
se'n posa molt pimpollada,
oleià.

A les dotze de la nit
sa mare se'n va a buscar-la.
- Mare no vull vindre, no,
que vai molt acompanyada,
oleià.

- M'acompanyen dos fadrins
de la primera volada.
L'un em toca el peu,
l'altre em toca la cama;
oleià.

Lo petit, com atrevit,
passa de la lligacama.
- La mare què em dirà
quan me veurà tan mullada?,
oleià.

- Saps que li hauré de dir?
Que he agafat la rosada,
la rosada de la nit
i la de la matinada.-
oleià.

Una donzella de Reus
filla de molt bona casa,
per anar-se'n a ballar
se'n posa molt pimpollada,
oleià.